

adventní posele

2017-XVIII. ročník

Advent a Vánoce

„Velmi jsem plakal, že se nenašel nikdo, kdo by byl hoden tu knihu otevřít a podívat se do ní. Ale jeden ze starců mi řekl: Neplač. Hle, zvítězil lev z pokolení Judova, potomek Davidův, on otevře tu knihu sedmkrát zapečetěnou... A viděl jsem, jak kolem trůnu a těch bytostí i starců stojí množství andělů – bylo jich na tisíce a na statisíce, slyšel jsem je mocným hlasem volat: „Hoden jest Beránek, ten obětovaný, přijmout moc, bohatství, moudrost, sílu, poctu, slávu i dobrořečení.“

(Zjevení Janovo 5, 4-5 + 11-12)

Život je skutečně tajemství. Nikdo přesně nezná smysl všech věcí. Křesťané sice mají Bibli, která mluví o smyslu Stvoření, ale přesto je tento smysl a cíl tajemstvím a dokonce ani Bible sama není otevřenou knihou. Můžeme ji číst, ale to nestačí k tomu, abychom pochopili všechno, co se děje s námi a okolo nás. Když čteme, že Jan plakal nad tím, že nikdo nemohl otevřít knihu života, tak je to něco velmi známého a nám blízkého. Jan se tím trápí a zdaleka není sám. Je to také naše situace a náš pohled.

V nebi je to jinak. Janovo vidění nebeskýmí dveřmi mluví o tom, že existuje někdo, kdo je schopen otevřít knihu života. Tam, kde naše prostředky a recepty selhávají, tam se objevuje Boží možnost. Zázrak Vánoc tkví v tom, že se objevil Spasitel, který má život pod kontrolou, který rozumí smyslu a cíli života. Kristovo vítězství na kříži je obsaženo již v jeslích ve chlévě. Ježíš přijal knihu života a otevřel ji. Jen on může dát našemu životu smysl a cíl. Jen on může dát našemu životu naději.

Náš život často provází nezdary, utrpení a bolest. Nemáme sil. Nakonec přichází utrpení a smrt. Nevíme ani kdy. Zdálo by se, že vše vybízí k pláči, beznaději a rezignaci, zdálo by se, že naše životy nemají smysl, ale v nebi už to vidí jinak. Obětovaný Beránek přistupuje k trůnu a bere do rukou zapečetěnou knihu. Už je zřejmé, kdo povede tento svět až k nastolení nového nebe a nové země.

Až tak daleko je vidět od betlémských jeslí. V nebi už zní jásot a radost se rozlévá na vše živé, na celé stvoření. Byl nám dán Spasitel, Beránek Boží, který snímá hřích světa. Tento kontrast mezi zdánlivým (pláčem, beznadějí, bezcílností života) a skutečným (nebeskou radostí, vykoupením a životem), žádá naši víru. Abychom už teď a dnes spatřili, že realita okolo nás může být viděna jinak. Z nebeské vítězné perspektivy. Tato radostná zvěst je dobrým důvodem pro to, abychom Advent a Vánoce nemuseli jen přežít, ale opravdově a hluboce prožít.

Váš Jan Lukáš,
farář

Tento Posel vychází na první adventní neděli, tedy 3. prosince. Omlouvám se vám všem, které jsem zmátlá v minulém Poslu a 1. neděli adventní jsem posunula o měsíc dříve. Prostě jsem bez rozmyslu špatně opsala termín ze záznamu.

Čtvrtou adventní neděli, která tentokrát připadá na Štědrý den, pro nás chystají bohoslužby naše děti. Připravují muzikál Neobyčejná noc. Těšme se, bude plný písniček, andělíčků a všeho co patří k Betlémským událostem.

Byla jsem na školní besídce v jedné křesťanské základní škole. Program připravili učitelé 1.–5. třídy se svými žáky. Děti zpívaly krásné křesťanské písně, některé třídy hrály scénky z filmů i ze života, prostě program, který děti předvedly s nadšením, ať už se týkal Vánoc či ne. Vzpomněla jsem si při tom na své dětství i dětství mých dětí v základní škole, kdy byly takové akce pod přísným

ideologickým dozorem. Bez jesliček, samé budování a pionýři. A to se v žádném případě nekonaly před Vánocemi, spíš někdy koncem února... Díky Bože, za svobodu, v níž Tě můžeme nahlas chválit nejen v kostele!

To čínským křesťanům nastávají těžké časy. Už nebudou smět mít ani doma, ani v kostele obraz Krista. Víím, my protestanti nikde Kristovy ani žádné jiné obrazy nemáme, ale v tomto případě bychom asi u stolu Páně museli mít obraz vedoucího tajemníka. Další námět na modlitby...

A tak vám všem přeju radostné svátky adventu, v němž můžeme svobodně děkovat Bohu Otci za dar jeho Syna Ježíše Krista i za každou minutu našeho života ve svobodě vyznání.

Ivana Jenišťová**K Lutherovu výročí**

„Nikoho nemůžeš mít za přítele, s nímž jsi předtím nesnědl lžičku soli.“

Martin Luther**Program bohoslužeb v prosinci:**

	Uničov 8.00	Šternberk 9.30
3. 12.	<i>Jana Hojná</i>	<i>Jana Hojná</i>
17. 12..	<i>Jan Lukáš</i>	<i>Jan Lukáš</i>
24. 12.	–	<i>N. Batlová</i>
25. 12.	<i>Jana Hojná</i>	<i>Jana Hojná</i>
1. 1. 2018	–	<i>N. Batlová</i>

1. 12. pátek	16.00	náboženství	
	17.00	konfirmační příprava	
	18.00	mládež	
3. 12. neděle	09.00	bohoslužby s VP - 1. neděle adventní	<i>Jan Lukáš</i>
	16.00	Adventní světélka – děti NŠ	
6. 12. středa	19.00	Sešlost u Bohdana Brozdy	
8. 12. pátek	16.00	náboženství	
	17.00	konfirmační příprava	
	18.00	mládež	
9. 12. sobota	14.00	příprava balíčků s pečivem pro domovy	
10. 12. neděle	09.00	bohoslužby – 2. adventní neděle	<i>Jan Lukáš</i>
	13.00	bohoslužby	DS Chválkovice
	14.30	bohoslužby	DS Hrubá Voda
11. 12. pondělí	18.30	schůze staršovstva	
12. 12. úterý	18.00	biblická hodina	
14. 12. čtvrtek	09.15	Seniorklub	
15. 12. pátek	16.00	náboženství	
	17.00	konfirmační příprava	
	18.00	mládež	
16. 12. sobota	15.00	ván. bohoslužby Diakonie D. Moravice	<i>Jan Lukáš</i>
17. 12. neděle	09.00	bohoslužby – 3. neděle adventní	<i>Jan Matějka</i>
20. 12. středa	18.00	Dobrý večer s hudbou KEA	
22. 12. pátek	18.00	mládež	
23. 12. sobota	09.00	generální zkouška na ván. slavnost	
24. 12. neděle	09.00	dětská vánoční slavnost – 4. AN	
25. 12. pondělí	09.00	bohoslužby s VP – Hod Boží vánoční	<i>Jan Lukáš</i>
26. 12. úterý	09.00	bohoslužby s VP – 2. svátek vánoční	<i>Jan Lukáš</i>
31. 12. neděle	09.00	bohoslužby – Starý rok	<i>Jan Lukáš</i>
1. 1. pondělí	09.00	bohoslužby s VP – Nový rok	<i>Jan Lukáš</i>
7. 1. neděle	09.00	bohoslužby s VP	<i>Jan Lukáš</i>

- setkání VŠ mládeže – podle dohody
- každou neděli v 18.00 volejbal
- maminky s dětmi podle dohody

Zpráva z listopadové schůze staršovstva

Staršovstvo se od minulé schůze schází již od 18 hodin k modlitbám za sbor. Jednání bylo následně zahájeno pobožností připravenou s. Schnaubeltovou.

Staršovstvo mezi sebou uvítalo hosta – člena našeho sboru a nově též studenta teologie Aleše Zapletala. V rozhovoru starší vyjádřili svou ochotu jej podporovat v jeho rozhodnutí stát se farářem, doprovázet jej modlitebně, zajímat se o jeho názory a podněty pro sborový život i život církve.

Zápis z minulé schůze i zprávy bratra faráře i pastorační pracovnice byly přijaty bez připomínek.

Po zhodnocení akcí minulého období byla pozornost starších upřena především na přípravu **konventu**, který byl plánován do Olo-

Návštěva Aleše Zapletala ve staršovstvu

Naše staršovstvo projevilo přání setkat se s Alešem (Aldou) Zapletalem, čerstvým studentem Evangelické teologické fakulty. Alda pozvání na listopadové zasedání staršovstva přijal a hned v jeho úvodu se rozproudil živý rozhovor. První otázky položil bratr farář Jan Lukáš:

Jak se cítíš v tomto olomouckém sboru? Co ti dává sborové společenství a co očekáváš od studia teologie?

Cítím se tu dobře. Kromě olomouckého sboru se snažím poznat i další sbory. I když bývám hostem i jinde, olomoucký sbor považuji za svůj domov a myslím, že tu ještě nějaký čas budu.

Co studium teologie, jak ses k němu dostal?

Teologie mne vždy zajímala, nicméně, myslil jsem, že pro mne je už na její studi-

mouce, a na promýšlení sborového života v blížícím se období **adventu** a **Vánoc**. Následoval návrh **sborových akcí na příští rok** (Noc kostelů, setkání v Drahanovicích, tříkrálový karneval, pozvání hostů, prázdninové aktivity atd.) i diskuse o **technických věcech** spjatých se správou nemovitosti našeho sboru (okna, oprava podlahy na kúru, oprava stolů v dolních sálech, kontrola okapů, výměna žárovek atp.).

Informace o hospodaření sboru jsou k dispozici u bratra pokladníka.

Staršovstvo zakončilo schůzi ve 21:30 zpěvem písně *Dej odvahu včas slyšet*.

Podle zápisu Evy Palové Dostálové pro Posla zpracovala Jana Vrajová

um pozdě. Loni mi však napsal jeden můj dobrý kamarád, že i on studoval teologii až v pozdější době. Uvědomil jsem si, že to je to, co bych si v životě přál dělat, co mne zajímá, a faráři jsou pro mne osobním příkladem, jak sloužit Bohu i lidem.

Slýchám, že v církvi je málo bohoslovců, málo zájemců o studium teologie. Mám mezi faráři i bohoslovci dobré přátele, se kterými mohu o svém záměru mluvit. A také slíbili, že se za mne budou modlit. A mám i dobré zázemí ve vztazích v církvi. Každý teolog – i student – to potřebuje. Kolektiv teologické fakulty i lidí kolem je důležitý. S potěšením jsem zjistil, že když jsem přemýšlel o studiu teologie, našel jsem podporu okolí. Druzí na to reagovali pozitivně.

Bratr farář Jan Lukáš: O těchto věcech jsme měli možnost mluvit, všiml jsem si,

že Alda je vzdělaný, knížky si půjčuji spíše od něho, než on ode mne. Druhá stránka věci však bude jeho příchod na sbor, na vikariát. Chceme Ti být oporou a kdykoli budeš potřebovat pomoc, můžeš se na nás obrátit. Pro nás bude dobré vědět, co děláš.

Ze staršovstva zazněla další otázka: Co studuješ jinak?

Tady v Olomouci doktorát na Ústavu soudobých dějin historie – téma Normalizace. Doktorandské studium mi umožňuje mít minimální příjem a také čas na další věci.

Jak si představuješ svou službu v církvi?

S Honzou Lukášem už jsem mluvil o tom, že bych chtěl dělat praxi už po třech letech studia na TF, pak nastoupit jako jáhen a studium dokončit až ze stálého místa.

Br. kurátor Jan Matějka: Vnímáš své rozhodnutí stát se teologem jako vnitřní povolání ke své práci?

V současné době si netroufám říct, že to povolání mám, ale je to mé velké přání. (Srov. Ž 40, 6 „Mnoho divů jsi už vykonal, můj Bože, Hospodine, ve tvých úmyslech s námi se ti nevyrovná nikdo. Chci je rozhlašovat, mluvit o nich, je jich tolik, že je vypovědět nelze.“)

Věta „chci o nich mluvit“ je moje vyznání o této situaci. Proroci a apoštolové měli zkušenost s povoláním, ale mně by se zdálo troufalé říci to o sobě.

Jan Lukáš: Na začátku jsi řekl, že farářů v naší církvi je potřeba, není to počátek cesty = povolání – „já chci“?

Je to možné. Jen abych to uvedl do kontextu se svým vývojem ve víře – kdysi bych byl schopen říci „ano, jdu to dělat, protože to je Boží vůle“, ale teď si to netroufám říct.

Jana Hojná: Znáš Aldu od začátku jeho příchodu do sboru, jak ho trápil stav církve, chybějící faráři, absence mládeže ve sborech. Dnes si trůfám říct, že tam, kde se to změnilo (např. mládež v Hranicích), má na tom Alda velký podíl.

Noemi Batlová: Zajímají ho všechny generace, býval se mnou často v Rýmařově, klienti domova ho často pozdravují.

Alda: V poslední době vidím, že asi dokážu oslovit spíše starší generaci. Mladí potřebují, abych byl víc akční.

Jan Lukáš: S Aldou jsme mluvili i o tom, co znamená služba faráře – časté stěhování, a tím i dopad na rodinu...

Alda: Ano. S tím souvisí, že by bylo správné, kdybych vám teď oznámil – s radostí, že příští rok se budu ženit. Moje snoubenka počítá s tím, že dá-li Pán a budeme manželé a já budu farářem, budeme se několikrát za život stěhovat. Mluvili jsme o tom, že mám záměr jít do služby, a podporuje mě, což jsem velice rád.

Milý Aldo, přejeme Ti, aby studium teologie bylo zbohacením pro Tvůj život. Pokud chceš, můžeš se schůzi staršovstva dál zúčastňovat.

Na staršovstvu zapsala iv

Narozeniny v prosinci

5. 12. Ivana Jenišťová	13. 12. Miroslav Hanák
5. 12. Zdeňka Marečková	18. 12. Pavel Krieg
9. 12. Oldřiška Benešová	21. 12. Václav Dostál st.
10. 12. Ludmila Chytková	23. 12. Pavla Muchová
11. 12. Ján Pašmik	24. 12. Pavlína Kriegová
11. 12. Svatava Sedláková	29. 12. Amos Děkaník
12. 12. Ludmila Moserová	31. 12. Marie Mačkalová
12. 12. Marta Plášilová	

Pokřtěna byla

5. 11. Sofie Gunárová

Ze sborového života

Před - adventní zamyšlení u sporáku

Stojím u sporáku a míchám pražici se ovesné vločky na pánvi. Budou do babiččinych bonbónků, našeho tradičního rodinného cukroví.

Za pár dní začíná Advent. Abych si ukrátila čas u míchání, prohlížím si na mobilu facebook. V době Adventu chci facebook a internet vůbec trochu omezit, abych se tolik nerozptylovala a mohla se i vnitřně víc soustředit na to, co přichází, na Toho, který přichází. A taky abych zbytečně neplýtvala časem a stihla všechno nachystat. Tak si teď krátím čas, protože to chvíli trvá, než se vločky rovnoměrně upraží, nejde to dělat na vysokou teplotu, chce to trpělivost.

Čtu citát od Ann Voskamp: „Jeho přítomnost je vždy ten dar, který ani nevíš, že potřebuješ ze všeho nejvíc – dokud nejsi v té největší nouzi.“ Jeho přítomnost. Mohla bych si znovu připomenout, že je tu se mnou. Že to nejdůležitější je být cele přítomná právě teď a právě tady. Nejde mi to, přehrmuju vločky z jedné strany pánve na druhou, aby se nepřipálily. Přehrmuju myšlenky z jedné strany na druhou a nějak se mi míchají dohromady. Nejde mi to se zastavit a cítit Přítomnost. Vstoupit do ní. „Jsi tu, já vím, ale když já tě nevidím a nevnímám.“, jako bych byla slepá a hluchá. Ale někde v hloubi duše se jemně line vůně pokoje. Jako vůně pražených vloček kuchyní. Můžu tady stát, přemýšlet o Tobě, o Vánocích, které přichází. S vděčností, že už zase budou. Že

můžu péct vánoční cukroví. Ne protože musím, ale protože to dělám ráda, baví mně to, protože se chci podělit, chci obdarovat, chci slavit. Těším se na slavení Božího narození s přáteli, s rodinou. Na ten čas zastavení se, ve kterém je kus něhy smíchaný s vůní vanilky a melodiemi vánočních písní, chvíle setkání srdcí. Nechci letos tolik spěchat a starat se. Já vím, že se tomu asi zase nevyhnu. Ale hlavně se chci setkat s Tebou. Chci Ti otevřít své srdce, abys v něm přebýval. Abychom byli spolu, protože ve Tvé blízkosti je „neskonalé blaho“.

Prožila jsem velkou nouzi a ještě větší touhu po Tvé blízkosti.

V té chvíli nezbyvá nic jiného, než se sklonit a cele Ti vše odevzdat a čekat. Děkuji, že vím, že Tvá Přítomnost je to, co nejvíc potřebuji, a po čem nejvíc toužím.

A tak Tě teď můžu uctívat ve svém nitru při pražení vloček. Trpělivě čekat. Krok za krokem přicházet k Tobě, který jsi přišel a přicházíš. Chlív nebo kuchyň, to se někdy příliš podobá... Chci být s Tebou u Tvého narození, u jeslí. Představovat si, jak to asi tenkrát bylo. Jaké to bylo pro Tebe, všemohoucího a věčného Boha, sestoupit na zem v těle člověka, malého bezbranného novorozence. Tajemství, které nikdy plně nepochopím. Tajemství, za které můžu děkovat. Za ten Dar největší. Že jsi přišel kvůli nám. Aby ses nám daroval. Abychom mohli stále a navždy přebývat ve Tvé Přítomnosti.

29. 11. 2017 Dana Kenningová

Nevšední zážitek

připravili v neděli 5. 11. 2017 posluchačům ve zcela zaplněném kostele ČCE v Olomouci mladí zpěváci a hudebníci z Valašska. Pod vedením studentky HAMU Aleny Jelínkové uvedli její autorský písňový cyklus „Otčenáš“, ve kterém srozumitelným básnickým textem i moderním hudebním vyjádřením přibližuje jednotlivé prosby modlitby Páně.

Hudební čistota i síla čtyřicetičlenného pěveckého tělesa spolu s precizně vyslovovaným a tím i dobře srozumitelným textem, tajila dech posluchačů jak v úderných fortissimech, tak v oslovujících ztišených piánech. Hudební doprovod, ve kterém kromě klavíru nechyběly ani kytary, saxofon a bicí, svými rytmy neprovokoval ani starší generaci. Naopak umocňoval a podtrhoval jednotlivé písňové pasáže. Znamé prosby Otčenáše tak nově oslovovaly a vedly k promýšlení jejich smyslu.

Současně ale také vedly k obdivu a vděčnosti za úsilí a energii, s nimiž autorka hudby i textů a současně dirigentka Alena Jelínková zúročila své obdarování. V textu koncertního programu se vyznává ze svého snu dát dohromady všechny své zpívající kamarády

ke společnému víkendovému nácviku, završenému úspěšným koncertním vystoupením.

Jejich výkon odměnilo vděčné publikum dlouhotrvajícím potleskem a ovacemi ve stoje. Mladí zpěváci svým vystoupením potvrdili slova textu: „*Zpíváme s radostí, neboť tvé jest království, já a on a ty taky, jeho moc a sláva navěky.*“

Oslovení i výzva zazněly všem z jiné části textu: „*Nic*

do jednoho velkého sboru, a původně samostatnou píseň „Bud' vůle tvá“ rozšířit o ostatní části modlitby Páně. Tento sen se jí povedlo zrealizovat k užitku a požehnání všech, kdo její dílo dosud měli možnost slyšet. Po Valašském Meziříčí, Praze a Brně byla Olomouc čtvrtým místem, kam se účinkující sjeli

není hotové, je třeba hodně dát, posvět' se jméno tvé, chceme tě vážně brát.“

Autorce a dirigentce Aleně Jelínkové i všem účinkujícím přejeme, aby s tímto vědomím dál rozmnožovali dary, které jim Pán Bůh dal, a s jeho požehnáním přinášeli radost všem, kdo jim budou naslouchat.

Jana Hojná

Konfirmandi a mladší mládež seniorátu se o víkendu setkali

O víkendu 24., 25. a 26. listopadu se v našem sboru konalo setkání konfirmandů a mládežníků tří sborů.

Kolem šesté hodiny večerní se mládežníci konečně začali scházet. Trochu nejistě jsme čekali, až počet účastníků nabude většího počtu. Kolem půl sedmé akce oficiálně započala. Po krátkých seznamovacích hrách nám byla připravena večere. Po ní následovalo ještě pár her a společné zpívání, jenž na konci vyvrcholilo večerním zamyšlením.

V sobotu byl trouben budiček v osm hodin. Ranní zamyšlení a krátké zpívání nás připravilo na další program. Dopoledne probíhala akční hra Boj o princeznu, v níž měli mládežníci, rozdělení do třech skupinek, společně najít a zachránit princeznu. Dostávali různé úkoly a ty museli následně splnit. Nebylo nic, s čím by si neporadili. Na oběd nám naše dvě kuchařky uvařily výborné rizoto. Po následném poledním klidu přijel Marek Vraj, jenž si připravil odpolední program na téma rytířské ctnosti. Program se dětem moc líbil a nám také. Po dvouhodinovém projevu jsme se všichni odebrali do Šantovky, kde jsme si zahráli bowling. Po skvělé hře následoval společný návrat na faru. Kuchařky rychle přichystaly večeri a poté jsme se pustili do menších her jako je například staré, ale dobré městečko Palermo. Po něm následovalo třetí zamyšlení, něco jako sebe-reflexe. Na konci dne jsme si pro mládežníky

připravili scénku o Abrahamovi. Také jsme zkusili zahrát scénku ŽÁK od Kaisera a Lá-buse. Poté šli všichni spát.

Ráno po snídani jsme se všichni sbalili a uklidili veškerý prostor. Na bohoslužby jsme si připravili píseň, kterou jsme pak zazpívali. Po nich se všichni rozutekli, však s nadšením a s nadějí na další brzké shledání.

Jakub Marek

Dan Žárský přijal slib dozorcí rady Diakonie Rýmařov

Dan Žárský přichází z Horního sboru na Vsetíně, kde je presbyterem a je také výpomocným kazatelem. Dan Žárský je ředitelem Diakonie Vsetín, jednoho z největších středisek celé Diakonie, která se stále rozrůstá o další domy a služby.

V posledním čase je Dan Žárský také členem Dozorcí rady Diakonie ČCE, která zasedá většinou v Praze. Stal se patronem našeho rýmařovského střediska, proto přijel do Olomouce, aby v neděli 12. listopadu 2017 vykonal bohoslužby a přijal slib nové dozorcí rady Diakonie Rýmařov.

nb

„Původní profesí jsem průmyslový designér, ale téměř celý profesní život se pohybuji v neziskové sféře a veřejně prospěšné činnosti.

V naši organizaci zodpovídám především za celkovou strategii, ekonomiku, personalistiku, investiční projekty, ale také komunikaci s veřejnou správou a fundraising. V Diakonii jsem našel široké možnosti, jak svět kolem sebe alespoň o málo měnit k lep-

šímu. Nejen našimi projekty, které mají celospolečensky pozitivní dopad, ale také například tím, že jsem se jako designér podílel na vytvoření exteriérů a interiérů našich zařízení. Snažil jsem se zde ovlivnit prostředí tak, aby mohlo být skutečným domovem a vytvářelo prostor pro důstojné společné žití.

V Diakonii se mi líbí, že se všichni snažíme dělat věci co nejlépe a přitom se vzájemně podporujeme i formujeme. Mým profesním mottem je „Snažit se nedělat věci dobře, ale co nejlépe“.

Z webu Diakonie Vsetín

Charakteristika olomouckého sboru pro sborník „Církev v proměnách času“ v roce 2017

Dva roky (1997–1999) se sbor vyrovnával se smutnou ztrátou svého faráře Jana Nohavici. K tomu se ještě přidala povodeň, kdy voda zaplavila spodní sály do výše 0,5 metru. Pomoc přišla z celé církve. Kazatelský sbor podpořila církev i ekuména. Největší pomocí byla služba faráře Petra Pivoňky z Prostějova jako administrátora, biblické hodiny si vzal na starost farář Československé církve husitské František Konvalinka a kazatelsky posloužili také auxiliární biskup Josef Hrdlička a děkan Cyrilometodějské teologické fakulty prof. Pavel Ambros. Svého kazatele Joela Rumla se sbor dočkal v roce 1999. Jeho působení v Olomouci však netrvalo dlouho, neboť v roce 2003 odešel do Prahy jako nově zvolený synodní senior. Avšak i v této krátké době byl sbor obohacen o nové směry působení: Byl zahájen prázdninový pobyt rodin s dětmi na Ptnském Dvorku, iniciován pěvecký sbor ZPĚVOKOL, vedený sestrou Danielou Vrajovou, začal vycházet sborový časopis POSEL a pro starší členy sboru vznikl SENIORKLUB jako alternativa večerních biblických hodin. Velkou pomocí starším a obtíženým členům sboru bylo vybudování osobního výtahu do modlitebny. Po odchodu faráře Joela Rumla opět nastoupil se stejnou péčí administrátor Petr Pivoňka. Konečně v roce 2005 se ujímá náročné pastýřské péče farářka Jana Rumlová. Celkem 10 let sloužila sboru, než ji po jejím odchodu do důchodu a po náročné rekonstrukci farního bytu vystřídal v roce 2016 farář Jan Lukáš. V krátkém mezidobí sbor ochotně administroval farář Jan Jun z Prostějova, který se snažil více sblížit olomoucký sbor

se sborem prostějovským. V období služby farářky Rumlové byly rekonstruovány varhany a došlo k těsnější spolupráci s olomouckou Konzervatoří Evangelické akademie, a také k úzkému kontaktu se střediskem DIAKONIE Rýmařov, kde se olomoucký sbor stal partnerským sborem a členové sboru aktivně působí v její Dozorčí radě. Přetrvaly vztahy se sborem v německém Ludwigshafenu a rozvinula se spolupráce se sborem Presbyterian Church v Athens – Georgia, USA. Farář Jan Lukáš, který je současně 1. náměstkem seniora moravskoslezského seniorátu, se snaží v co největší míře nejen pokračovat ve všech aktivitách, které se ve sboru osvědčily, ale hledá i nové účinné formy zvěstování evangelia. Pomocí farářům vždy bylo aktivní staršovstvo v čele s obětavými kurátory - do roku 2009 to byl Jan Bartušek a poté až do současnosti Jan Matějka. Sbor má tři ordinované výpomocné kazatele. Obětavě slouží sborové sestry – nejprve Zdenka Ryšavá a potom jako pastorační pracovnice Noemi Batlová, která je od roku 2016 i seniorátní kurátorkou.

V průběhu posledních let sbor poněkud změnil svoji strukturu. S určitou nostalgií opustil po zrušení kazatelské stanice kostelík v Drahanovicích. Těší nás, že obec Drahanovice tento kostelík důstojně uvedla do původního stavu včetně obnovy interiéru a sbor jej může i nadále využívat ke sborovým akcím. Zanikla také kazatelská stanice v blízké Litovli a sbor zajišťuje dovoz členů na bohoslužby do Olomouce autem. Nová práce však nastává administrací uprázdněného sboru ve Šternberku s jeho kazatelskou stanicí v Uničově. V rámci vyrovnání

se státem získal sbor zpět budovu se čtyřmi byty a několik hektarů polností v obci Náklo a učí se s těmito nemovitostmi hospodařit. Kostel v Olomouci byl zařazen mezi kulturní památky a jeho věž byla při opravě vybavena symbolem kříže pro zviditelnění církevní stavby ve smyslu původního architektonického záměru.

Statisticky počet salárníků v poslední době poklesl, avšak potěšitelné je, že počet účastníků bohoslužeb je po řadu let stabilní. Těšíme se z toho, že shromáždění navštěvují ucelené rodiny a na místa odcházejících starších členů nastupují mladí. Někteří se

pravidelně setkávají v rodinách i v průběhu týdne ve skupině SEŠLOST. Sbor vzhlíží k budoucnosti s nadějí víry, že spolu s celou církví oslaví nadcházející jubileum roku 2018. Má naději, že společenství sboru bude nadále soustředěno kolem zvěsti evangelia, zůstane otevřeno vnějšímu prostředí v našem městě a výhledově i v budoucnu bude schopno pokrývat ekonomické potřeby farářského a pastoračního místa, a také provozu a údržby svých služebných a shromažďovacích objektů a prostor.

Jan Bartušek, Jan Matějka a Jana Hojná

Třetí zasedání 50. konventu Moravskoslezského seniorátu ČCE

V našem sboru a kostele se uskutečnilo 18. listopadu 2017 jednání třetího zasedání 50. konventu MSS. Náš sbor na konventu zastupovali Adéla Gabrielová, Dagmar Konečná, Jana Vrajová a Jan Matějka. Účastníky konventu z našeho sboru byli také členové seniorátního výboru - Noemi Batlová, seniorátní kurátorka, a Jan Lukáš, první náměstek seniora. Dalším účastníkem z našeho sboru byl Daniel Batla, zástupce mládeže MSS s poradním hlasem.

Jednání konventu bylo zahájeno úvodní pobožností bratra Jakuba Pavlúse, nového faráře v Šumperku. V bratrském ovzduší pak probíhalo jednání podle připraveného programu na základě před konventem zasláných zpráv a materiálů. Ve volební části konventu byli na šestileté období zvoleni noví členové seniorátního výboru se zahájením funkčního působení od 1. 1. 2018: Simona Kopecká z Opavy jako první náměstkyně seniorátní kurátorky a Jiří Marek z Krnova jako druhý náměstek seniorátní

kurátorky. Dosavadní členka seniorátního výboru, sestra Libuše Palacká, která nastoupila do SV jako náhradnice po abdikaci Martina Skalického a nebyla nyní do SV konventem zvolena, se vrací na pozici náhradnice SV, kde její volební období dosud neskončilo. Dále byli zvoleni seniorátní revizoři, mezi kterými byl zvolen i náš Jan Bartušek st.

Po předem uskutečněné diskusi ve staršovstvech sborů byly konventem doporučeny pro schválení synodem změny církevního zřízení ve věci náhrady seniorátních pastýřských rad oblastními pastýřskými radami (jde o menší počet a zkvalitnění), návrh úpravy obsahu a textu farářského reversu a návrhy zpřesňující textové úpravy modlitby „Otče náš“ a „Apoštolského vyznání víry“. Nebyl doporučen návrh, aby vedení Diakonie bylo na jednáních synodu zastoupeno nevolenými zástupci.

Konvent odmítl jednat o navrhované změně názvu naší církve, což znamená

doporučení setrvat u dosavadního názvu „Českokobratrská církev evangelická“. Proběhl také zajímavý rozhovor nad stanovisky jednotlivých staršovstev sborů k postavení farářů, a získávání a podpoře bohoslovců ve smyslu otázek Synodní rady, k nimž shrnutí vypracuje seniorátní výbor.

Po projednání návrhů ze sborů, přijetí předložených zpráv a schválení hospodaření a rozpočtu seniorátu na rok 2018 shrnul předseda konventu Antonín Plachý závěry jednání. Závěrečnou modlitbou bratra Bedřicha Radka z Prostějova bylo pak jednání

konventu ukončeno. Bližší informace o jednání konventu budou moci zájemci získat po uveřejnění zápisu na WEB stránkách seniorátu.

V závěru konventu seniorátní výbor a předseda konventu velmi srdečně poděkovali našemu sboru a zejména sestřám za dobrou přípravu a organizaci konventu a za štědré a ochotné občerstvení pro všechny účastníky (jak už je v Olomouci dobrým zvykem, dodali – a to je dobře).

JM

Koutek pro děti

Na následující otázky můžete odpovědět buď „ano“ nebo „ne“. U každé správné odpovědi najdete v příslušném okénku tabulky písmeno. Otázek a řádků je celkem třináct. Všechna písmena související se správnou odpovědí tvoří tajenku ve směru odshora dolů. Tajenkou je odpověď na závažnou otázku – kde se ještě musí narodit Ježíš, aby jeho příchod na svět nebyl marný?

Ano	Ne
O	V
P	L
I	K
D	A
L	S
K	O
T	É
M	Z
Y	S
R	B
D	F
G	C
P	I

- Narodil se Ježíš v Nazaretě?
 Jmenovala se jeho matka Eva?
 Jmenoval se jeho otec Josef?
 Bylo jeho povolání tesař?
 Setkali se mudrci s římským císařem?
 Narodil se Ježíš ve chlévě?
 Narodil se 25. prosince?
 Přišli se mu poklonit pastýři?
 Položila jej jeho matka do postýlky?
 Je 2. svátek vánoční svátek svatého Štěpána?
 Vládl v době narození Ježíše císař Augustus?
 Začíná advent 1. ledna?
 Má adventní doba 3 neděle?

Nevíte, kam s ní? Pomůže vám nová aplikace

V průměrné české domácnosti je nyní 15 kusů světelných zdrojů. Jsou mezi nimi jak klasické a halogenové žárovky, tak i úsporné zářivky či LED diodové žárovky. Kam s nimi, když doslouží? Wolframové žárovky je možné vyhodit do běžného odpadu. Úsporky je však, vzhledem k malému obsahu rtuti, potřeba odevzdat k recyklaci. Navíc se díky recyklaci využije více než 95 % materiálů, ze kterých jsou vyrobené.

Pokud i vám v domácnosti dosloužila úsporná zářivka a vy přemýšlíte, kde je ve vašem okolí nejbližší sběrné místo, využijte užitečnou mobilní aplikaci „Kam

s ní“ společnosti EKOLAMP.

Nová aplikace vám rychle pomůže najít sběrný dvůr, obchod s elektrem, supermarket, obecní úřad, nebo další místa ve vašem okolí, kde jsou umístěny sběrné nádoby. Aplikaci si můžete zdarma stáhnout do mobilního telefonu nebo tabletu s operačním systémem Android nebo iOS. Kromě mapy sběrných míst aplikace navíc obsahuje přehledný popis jednotlivých druhů světelných zdrojů a kvíz na procvičení znalostí.

QR kód iOS

QR kód Android

I v našem městě můžete odevzdat vysloužilé světelné zdroje na různých místech – v prodejnách, úřadech, sběrných dvorech a také v kostele ČCE – v dolním sále, kde je umístěna Malá sběrná nádoba na úsporné žárovky, LED žárovky a výbojky a také kartonová krabice na lineární trubice.

V Česku je nyní k dispozici přes 4400 sběrných míst. Zpětný odběr světelných zdrojů pro Olomouc zajišťuje kolektivní systém EKOLAMP, který v České repub-

lice funguje již od roku 2005. Vytváří síť sběrných míst a plně hradí přepravu sběrných kontejnerů do recyklační firmy i samotnou recyklaci. Díky tomu ušetří i Olomouc finanční prostředky, které bychom jinak museli vynaložit na recyklaci nebezpečných odpadů.

Více se o problematice nakládání s nefunkčními zářivkami dočtete na www.ekolamp.cz.

Společné prohlášení křesťanů k připomínce reformace

Společné prohlášení Světového luterského svazu a Papežské rady pro jednotu křesťanů k závěru roku, v němž jsme si připomínali 500 let evropské reformace. Jedná se o pracovní překlad zveřejněný Českou biskupskou konferencí.

31. října 2017, v poslední den roku společné ekumenické připomínky reformace, jsme velmi vděční za duchovní a teologické dary přijaté prostřednictvím reformace; tuto připomínku jsme sdíleli s našimi ekumenickými partnery po celém světě. Proslili jsme také o odpuštění za naše selhání a za způsoby, jimiž křesťané zranili Pánovo Tělo a vzájemně si ublížili během pěti set let od počátku reformace až po současnost.

My, luteráni a katolíci, jsme hluboce vděční za ekumenickou cestu, již jsme společně prošli za posledních padesát let. Tato pout', podporovaná naší společnou modlitbou, uctíváním Boha a ekumenickým dialogem, vedla k odstranění předsudků, růstu vzájemného porozumění a k dosažení důležitých teologických shod. Tváří v tvář mnohému požehnaní na této cestě pozvedáme srdce ve chvále Trojjediného Boha za milost, kterou dostáváme.

Dnes se díváme zpět na rok významných ekumenických událostí, počínaje 31. říjnem 2016, kdy proběhla společná luteránsko-katolická modlitba ve švédském Lundu za přítomnosti našich ekumenických partnerů. Papež František a tehdejší prezident Světové luterské federace biskup Munib A. Younan, kteří onu bohoslužbu vedli, podepsali spo-

lečné prohlášení obsahující závazek pokračovat na ekumenické cestě k jednotě, za niž se Kristus modlil (srov. Jan 17, 21).

Ve stejný den byla také dohodou mezi *Caritas Internationalis* a *Lutheran World Federation World Service* posílena naše služba těm, kdo potřebují naši pomoc a solidaritu.

Papež František a předseda Younan společně prohlásili: „*Mnoho členů našich společenství touží po přijetí eucharistie u jednoho stolu jako po konkrétním projevu úplné jednoty. Prožíváme bolest*

těch, kteří se dělí o celý svůj život, ale nemohou sdílet Boží výkupnou přítomnost u eucharistického stolu. Uznáváme svou společnou pastorační odpovědnost za to, abychom odpověděli na duchovní žízeň a hlad našich lidí po jednotě v Kristu. Toužíme, aby se tato rána v Kristově těle uzdravila. To je cíl naší ekumenické snahy, kterou chceme vyvíjet, také skrze obnovení svého závazku k teologickému dialogu.“

Mezi požehnaní letošního výročí patří skutečnost, že luteráni a katolíci poprvé nahlíželi na reformaci z ekumenického hlediska. To umožnilo nový pohled na události šestnáctého století, které vedly k našemu rozdělení. Uvědomujeme si, že zatímco minulost nemůže být změněna, její vliv na nás dnes může být proměněn, aby se stal podnětem pro růst společenství, a pro svět znamením naděje na překonání rozdělení a roztržitosti. Znovu se jasně ukázalo, že toho, co máme společné, je mnohem víc než toho, co nás ještě dělí.

Radujeme se z toho, že se ke Společnému prohlášení o nauce o ospravedlnění, slavnostně podepsané Světovou luterskou federací a římskokatolickou církví v roce 1999, v roce 2006 připojila také Světová metodistická rada a během letošního připomínkového roku reformace i Světové společenství reformovaných církví. Právě dnes je představována a přijímána anglikánským společenstvím během slavnostního obřadu ve Westminsterském opatství. Na tomto základě mohou naše křesťanská společenství budovat stále bližší pouta duchovního konsenzu a společného svědectví ve službě evangelium.

Oceňujeme mnoho společných modlitebních událostí luteránů a katolíků s jejich ekumenickými partnery v různých částech světa,

stejně jako teologická setkání a významné publikace, které daly obsah tomuto připomínkovému roku.

Při pohledu do budoucna se zavazujeme, že budeme pokračovat na společné cestě, vedené Božím Duchem, směrem k větší jednotě podle vůle našeho Pána Ježíše Krista. S Boží pomocí chceme v modlitbě rozlišovat své chápání církve, eucharistie a služby a hledat tak podstatný konsenzus, abychom překonali zbyvajících rozdělení mezi námi. S hlubokou radostí a vděčností důvěřujeme, že „*ten, kdo [v nás] začal dobré dílo, je dokončí až do dne Ježíše Krista*“ (Filip 1, 6).

Originál a překlad do hlavních světových jazyků je dostupný na stránkách Vatikánu.

e-církev

Krabice od bot 2017

Jak jsme se dověděli v rozhovoru s dětmi před odchodem do NŠ, již po šesté naše církve pořádá předvánoční akci, která má za cíl potěšit děti z chudších rodin v České republice. Radost těmto dětem udělají zase děti, jimž dospělí pomohou připravit jejich dárkovou krabici od bot. Tu společně naplní dětskými dárky k Vánocům. Dárek dostane některé z dětí z chudých rodin. Sběr probíhá od 13. listopadu do 8. prosince.

Prázdnou krabici od bot naplní děti dárky podle vlastního uvážení a doporučení do-

spělých. V úvahu vstupuje samozřejmě věk a pohlaví dítěte (sbíráme pro děti od 0 do 17 let), tyto údaje je třeba vyznačit na krabici zvenku a štítek dobře připevnit. Až krabici společně s dětmi zabalíte, donesete ji na některé ze sběrných míst.

Z nich pak před Vánocemi organizátoři zajistí převoz krabic do předem vytipovaných míst, kde místní instituce uspořádají vhodný způsob jejich předání. Někde půjde přímo o tzv. sociálně vyloučené lokality, jinde bude distribuce mířit k chudším rodinám, které žijí mezi ostatními. Je přiměřené uspořádat vánoční večírek v kostele či ve společných prostorách, klubech, místech setkávání.

Loni se zapojilo 47 sběrných míst, kam lidé donesli 9 923 dáreků, které putovaly do 120 lokalit v celé republice. Více informací na www.krabiceodbot.cz.

e-církev

Násilí proti ženám - vyhlášení mimořádné sbírky

Vážené sestry, vážení bratři, chtěli bychom vás upozornit na problém, kterým se synodní rada zabývala a hodlá pomoci.

Jde o znásilnění jako nástroj války a v širším smyslu i obecně o sexuální násilí proti ženám. Zvláště palčivý je tento problém na africkém kontinentě, kde se válečné krutosti mísí navíc s místními tradicemi jako např. obřízkou dívek.

Luterský světový svaz, jehož je naše církev členem, pořádal své valné shromáždění na jaře tohoto roku v Africe, v Namibii. Tam promluvil lékař Dr. Mukwege, který v Demokratické republice Kongo provozuje nemocnici (Panzi Hospital), kde pracuje 370 lékařů a pomáhá zejména obětem sexuálního násilí. To je na východě Konga používáno během dlouhodobého konfliktu jako systematická válečná zbraň. Hromadně znásilňovány a mrzačeny jsou nejen dospělé ženy, ale také děti včetně nemluvňat. Obě-

tí je za celou dobu konfliktu více než 300 tisíc. Dokážeme si představit, že problém nespočívá jen ve fyzickém zranění, ale také v traumatizaci obětí a v upevnění mocenských struktur založených na násilí proti ženám. Proto nemocnice nabízí kromě lékařské pomoci také pomoc psychologickou, sociální, právní, vzdělávací a ekonomickou, aby ženám-obětem umožnila nový začátek. Součástí práce je rovněž jak preventivní osvěta v místní společnosti, tak také šíření informace o tomto problému do světa, za něž byl Dr. Mukwege opakovaně ohrožen na životě.

Rádi bychom podporovali tuto dobrou práci; proto **synodní rada vyhláší mimořádnou sbírku od září do konce církevního roku.**

Prostředky budou použity na lékařské potřeby v nemocnici Panzi Hospital, včetně operací, a na pokrytí nákladů na pobyt a vzdělávání pro oběti sexuálního násilí.

V Evropě žije valná většina z nás dlouhodobě v blahobytu a pokoji. Pamatujme tedy na země, kde války a beznaděj připravují lidi o důstojnost. Věříme, že všichni lidé jsou Božím stvořením a proto si vážíme práce těch, kdo lidem důstojnost vrací.

Tématu násilí na ženách se dlouhodobě věnuje Středisko pro humanitární a rozvojovou spolupráci Diakonie ČCE. Jeho aktivity doporučujeme vaší pozornosti – www.diakoniespolu.cz.

V našem sboru probíhá tato listinná sbírka od září do 26. 12. 2017. Děkujeme za vaši štědrost!

Naše sborová knihovna

Všem zájemcům o půjčování knih ze sborové knihovny sdělujeme, že knihovna je opět v provozu. Děkujeme sestře Janě Zahradníkové, která zpracovala seznam knih, uvedla knihovnu do pořádku a dlouho ji vedla. Od 1. prosince 2017 si můžete knihy opět půjčovat, této služby se ochotně ujala sestra Marta Palatý.

Děkujeme!

nb

Moravský dar rozsvěcuje Anglii

Věděli jste, že ovocný svícínek, který si o Vánocích zdobíme, má více než dvoustoletou tradici? Zatímco v Čechách jsem jako malá pod vedením soudružky učitelky a přísným dohledem černobílého Gustáva Husáka zapichovala hřebíčky a svíčku do jablka, až dnes se zpětně bavím představou, jak tím zarytí ateističtí komunisté prostřednictvím nás pionýrů vlastně sdělovali, že se narodil Boží Syn a že Ježíš přišel jako světlo světa.

Jó, tehdy jsme si všichni mysleli, že je to jen hezká vánoční ozdoba, ale až pobyt v Británii, kde se často v době adventu pořádají takzvané „svícínkové bohoslužby“, mě poučil o netušené, ale o to hlubší a krásnější symbolice ozdobného pomeranče se svíčkou.

Svícínek, anglicky *christingle* (Kristovo světlo), dali světu před více než dvěma sty lety naši Moravští bratři. Není úplně jasné, jak k tomu došlo, ale většinou se vypráví tento příběh:

Před mnoha a mnoha lety byly děti v jednom kostele požádány, aby přinesly nějaký dárek k jesličkám. Jedna chudá rodina neměla peníze, aby dárek koupila, ale přesto něco chtěla darovat. Doma našli pomeranč, jehož jedinou vadou na kráse byla plíseň nahoře, a tak ji vydlabali a do vzniklé díry zasadili svíčku. Ale pořád jim to přišlo takové obyčejné, a tak si jedna z dcer sundala z vlasů čer-

venou mašli a ovázala ji kolem pomeranče. Protože stuha pořád padala, vzali čtyři větvičky, kterými mašli přichytili, a jejich konce pak ozdobili rozinkami a sušeným ovocem, aby to vypadalo ještě lépe.

Když přinesli tento prostý svícínek do kostela, báli se, že se jim všichni budou smát, ale kněz si jejich výtvar vzal do rukou, chvíli jej prohlížel a pak všem vysvětlil, že tento svícínek vlastně nádherně ilustruje poselství Vánoc. Pomeranč je kulatý jako náš svět; červená mašle, kterou je ovázán, reprezentuje Kristovu krev a ukazuje, že Ježíš přišel, aby zemřel za všechny naše špatnosti a přivedl nás tak zpátky k Bohu. Svíce je jako Ježíš, který dává světlo a ukazuje Boží lásku ve světě plném tmy, zloby a násilí. Čtyři větvičky pak reprezentují čtyři světové strany a zároveň dobroty, které nám země během čtyř ročních období přináší.

Tradice svícínku se brzy rozšířila po Německu, v němž Moravští bratři ve vyhnanství přebývali, a v roce 1968 se dostala i do anglikánské církve, kde se rychle ujala. Nepřekvapuje mě to. Máloco se totiž vyrovná atmosféře v setmělém kostele, kde se mihotají jen světla svíček a všichni společně zpívají *Tichou noc* a oslavují, že „to světlo ve tmě svítí a tma ho nepohltila“ (Jan 1, 5).

VSch

Motto:

Všem lidem pro potěchu
dětem pro radost
klidně a beze spěchu
pro věčnou blaženost

SVÁTEK SVÁTKŮ

Svátku všech svátků - Vánoce
máš náladu pokorně zvláštní
přicházíš nám vstříc po roce
a stáváš se naší vášní

Někdo tě čeká s napětím
někdo tě jen tak májí
někdo se unáší dojetím
při slavnostní vánoční chvilí

V okamžicích radosti a nostalgie
kdy derou se slzy do očí
nabízíš své prosté elegie
ve kterých je skryto tajemství

Do jeslí dítě nám pokládáš
matka mu hladí vlásky
do světa se s ním vydáváš
se svědectvím své Boží lásky

Navždy buď tedy oslavený
a dej abychom si jen přáli
aby náš život byl zbavený
všeho co hříchem nás pálí

Pavel Janošík

Jménem dezorganizačního výboru
„SEŠLOSTI“ olomouckého sboru

Vás zveme na

9. VÝROČNÍ KARNEVAL V MASKÁCH „Z pohádky do pohádky“

který začíná

v pátek 5. ledna 2018 v 19 hodin
v dolním sále evangelického kostela
Blahoslavova 1, v Olomouci

Odůvodnění:

Karneval, jehož tradice byla založena právě před 8 roky, se koná od té doby KAŽDÝ ROK! Kdo nebyl na druhém karnevalu při jeho prvním výročí, ani na prvním karnevalu, dokonce ani nebyl na žádném - má úžasnou možnost být na 9. výročním karnevalu letos...

Ale pro pořádek – zopakujme si i letos naše motivy: V lednu se nedá opalovat na plovrně. Bude potřeba se zbavit zbylého cukroví ve prospěch ostatních. Chceme si zazpívat, zatancovat, zasoutěžit, popovídat, a především: Manželky i letos – ano, ach, i letos, stejně jako loni, předloni, předpředloni atakdál – potřebují nějaký důvod, aby si zase mohly obstarat nové masky! A zase mají pravdu, že ty loňské se nedají použít!

S sebou tedy:

to cukroví, chlebičky nebo jiné dobré věci, cokoli k pití, nějakou taneční obuv, taneční hudbu, hudebníci též své nástroje, dobrou náladu, atd. apod.

A prosím: Ty pohádkové masky z loňska vyměňte za cokoliv, co bude symbolizovat nějaké přísloví, úsloví, pranostiku – protože o tom to tentokrát bude!

Možná přijde i kouzelník. Možná ne. Bude se tančit, zpívat...

Rádi bychom se sešli letos v širokém kruhu - rozhodně bychom byli potěšeni, kdyby přišli i ti, co na Sešlost pravidelně nechodí, a to bez ohledu na věkové skupiny.

Hlavně: Přijďte včas!

Vánoční oratorium

Jarmila Beková

Jarmila Beková (Marie)
Radek Novotný (Josef)
Daniel Rymeš (Gabriel)
Vítězslav Šlahar (vypravěč)

Symfonický orchestr Sokola Brno I
 diriguje Joel Hána

Chermon, smíšený pěvecký sbor
 Komorní sbor Lenky Dohnalové-Mlynářové
 Pěvecký sbor Gymnázia v Olomouci-Hejčíně
 Pěvecký sbor Slovanského gymnázia
 a hosté

12. prosince 2017
 v 16:00 a 19:00
Olomouc, Reduta

Více informací a předprodej
 na www.oratorium.cz

Brno, 15. 12. 2017 v 19:00, Blahoslavův dům, Lidická 79

www.chermon.cz

Vánoční oratorium

Vánoční oratorium, projekt Jarmily Bekové, navazuje na úspěšné Velikonoční pašijové pásmo, jehož premiéra se v Olomouci uskutečnila v roce 2016. Vychází z novozákonních evangelijních příběhů o narození Ježíše Krista, integruje však také parafráze starozákonních proroků zvěstujících příchod Mesiáše. Známý příběh, jehož kulisy a hlavní postavy zůstávají nezměněny, Josef, Marie, andělé, malý Ježíš, Betlém.

Autorka se zamýšlí nad všedními lidskými dny, do nichž náhle vstoupí okolnosti, jež je hluboce promění. Nechává nahlédnout do pocitů Marie, dívky s čistým srdcem, vyvolené, která žasne nad dítětem ve svém nitru, do zmatku a bolesti Josefa, jenž se musí nejprve vyrovnat s ponížením, hořkostí, ale následně přijímá svůj úkol. Vypravěč uceluje a posouvá děj odehrávající se v krátkém časovém úseku, do nějž vstupuje laskavě a konejšivě i sám Gabriel, zvěstovatel.

Prosebná

*Otče nebeský, sešli lásku svou,
 dej nám svoje požehnání, rosu nebeskou.*

*Otče nebeský, sešli život svůj,
 dej nám svoje požehnání, cestu připravuj.*

*Vzácný zachránce, přijď, nám slabým na cestu sviť.
 Dej nám do duše klid, sílu pokorně žít.*

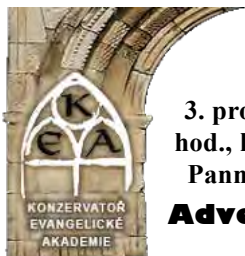
*Kriste dávno slíbený, pamatuj na nás v soužení.
 Dej nám věrně v pravdě stát, pýchu láskou přemáhat.*

*Dej nám do duše klid, sílu pokorně žít,
 dej nám do duše klid, sílu pokorně žít.*

Více informací o představení na <http://www.oratorium.cz/>

Akce KEA Olomouc - prosinec 2017

3. prosince 2017, 18.00 hod., kostel Nanebevzetí Panny Marie, Kvasice

Adventní koncert

Účinkují:

orchestr, sbor a sólisté
Konzervatoře EA Olomouc
dirigent Pavel Koňárek

5. prosince 2017, 18.00 hod., Koncertní sál KEA, Wurmova 13, Olomouc

Interní koncert

Účinkují:

Studenti a pedagogové KEA

11. prosince 2017, 18.00 hod., Vlastivědné muzeum, nám. Republiky 5, Olomouc

12. prosince 2017, 18.00 hod., Koncertní sál KEA, Wurmova 13, Olomouc

14. prosince 2017, 18.00 hod., Kaple Božího těla, Univerzitní 3, Olomouc

Pocta romantismu

Účinkují:

Studenti a pedagogové
Konzervatoře EA
Olomouc a ZUŠ Žerotín

17. prosince 2017, 17.00 hod., Kostel Povýšení sv. kříže, Prostějov

Adventní koncert

Konzervatoř EA ve spolupráci s Cyrilometodějským gymnáziem v Prostějově

Účinkují:

KEANSAMBL pod vedením Hany Kostecké (Konzervatoř EA, Olomouc), pěvecký sbor Cyrilometodějského gymnázia v Prostějově

20. prosince 2017, 18.00 hod., Kostel ČCE, Blahoslavova 916/1, Olomouc

Abonmá - B2 Dobrý večer s hudbou

Účinkují:

Studenti a pedagogové KEA

21. prosince 2017, 11.00 hod., Koncertní sál KEA, Wurmova 13, Olomouc

Bohoslužby

(PŘED)VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

Ve čtvrtek 21. prosince 2017 v 11 hodin v koncertním sále Konzervatoře EA, Wurmova 13, Olomouc.

Téma: MARIA A JOSEF

Bohoslužby povede A. Wrana. *Všechny srdečně zveme!*

více informací na <http://konzervatorolomouc-kea.cz/>

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci
Blahoslavova 1

Srdečně zve na **dětský vánoční muzikál**

Neobyčejná noc

V rámci bohoslužeb na **Štědrý den**

24. 12. 2017 v 9:00

Hrají a zpívají děti z nedělní školy.

Spolu s panem učitelem a dětmi v cukrárně si připomeneme, jak to vlastně bylo o prvních Vánocích a jak to bylo dál.

Můžete se těšit také na velký sbor zpěváků, anděla Gabriela a andělíčky, Marii, Josefa, betlémské obyvatele, oslíka a volka i pastýře.

VÁNOČNÍ PEČENÍ PRO DOMOVY SENIORŮ

Prosíme, přispějte drobným pečivem (cca 50 ks).

Pečivo přineste na faru do soboty 9. 12. 2017 do 14 hod.

D Ě K U J E M E !

Farní sbor Českobratrské církve evangelické vás zve na

vánoční bohoslužby

v kapli Domova Diakonie v Dolní Moravici

v sobotu 16. prosince 2017 v 15 hodin

kázat bude farář Jan Lukáš

Odjezd od kostela v Olomouci bude ve 13.45 hodin

Pozvánka na „pteňák“

Milí bratři a sestry, milí přátelé, jakkoli se může zdát, že je ještě dost času a rodinná rekreace na Ptnském Dvorku teprve nedávno skončila, přesto se domnívám, že je na místě, abych už nyní k tomu pověděl pár slov.

Pteňák se stal po mnoho let samozřejmou každoroční součástí sborového života našeho sboru. Jeho otec zakladatel, farář Joel Ruml, letos ohlásil konec svého účinkování. I když to mnohé z nás jistě mrzí, je to dle mého soudu na straně druhé vcelku logický krok.

Pro automatickou zaběhanost, kvalitní program i pro jasnou a zřetelnou podobu, se mi zpočátku do dění na Ptnském Dvorku obtížně vstupovalo. Bylo to jako naskakovat do rozjetého vlaku, kde panuje harmonie, řád a dobrá, přátelská nálada – a kde mne vlastně ani není tolik třeba.

Pro to vše mi ani nedošlo, co vlastně ode mne členové sboru a účastníci rekreace očekávají. A sice ne to, abych nutně pokračoval ve stejné podobě a stejném duchu, ale abych dal zřetelně najevo, že stojím o to s vámi

ten letní týden prožít s tím, že třeba pteňáku vtisknu jinou podobu. Tento hlas docela nedávno zazněl a jsem za něj vděčný. Dal mi totiž najevo, že se se mnou v této věci počítá. A to bylo pro mne nesmírně důležité, jakkoli nikdo z nás nemůže vědět, bude-li „pteňák č. 2“ taky tak úspěšný, jako ten Joelův.

Tento hlas tedy vnímám pro sebe jako výzvu. A současně bych chtěl dát najevo, že stojím o to s vámi všemi ten týden sdílet. Jistě netuším, zdali se bude účastnit tak velký počet lidí i nadále. Ale především bych chtěl vás všechny i touto cestou příspěvku do Posla k účasti pozvat.

Mnozí z vás jste se naší sborové rekreace účastnili po mnoho let. Někteří jste byli třeba jen jednou. A zase jiní z vás možná dosud váhali, ale nikdy se k účasti neodhodlali. A vám všem bych chtěl znovu zopakovat – **POJEĎTE**. Věřím, že to bude stát za to. Termín rekreace je 5. – 12. srpna 2017.

Váš Jan Lukáš, farář

Rodinná rekreace v Ptnském Dvorku

se příští rok zase bude konat! Tentokrát ve dnech 5.–12. 8. 2018. Vzhledem k nutnosti závčas rezervovat areál, prosíme všechny zájemce o tento typ prázdninového pobytu, aby deklarovali svůj zájem podpisem na zápisový arch, umístěný v dolním velkém sále. Jedná se o předběžnou přihlášku, proto prosím uveďte předpokládaný počet osob, které by se za jednotlivé rodiny zúčastnily. Těšíme se na vás!

ju

Placení saláru

Pravidelný členský příspěvek – salár se očekává od každého člena církve s nějakým vlastním příjmem. Výše saláru je dobrovolná, ale vzhledem k faktu, že z těchto příspěvků a dobrovolných darů hradíme většinu nákladů na život a rozvoj sboru, očekává církev od svých členů salár v doporučené výši 2–5 % příjmů. Salár v našem olomouckém sboru můžete uhradit:

- po bohoslužbách u br. pokladníka
- bankovním převodem na účet sboru č. 1804603389/0800. Platba bankovním převodem má tu oboustrannou výhodu,

že můžete zadat trvalý příkaz k úhradě a posílat svůj příspěvek po pravidelných částech – vy na to nemusíte myslet a sbor má pravidelné příjmy, které potřebuje

- složenkou, kterou jednou za rok posíláme spolu se sborovým dopisem, aby mohli svůj příspěvek darovat všichni, kteří jinou cestou nemohou

Děkujeme vám, kteří jste letos už zaplatili salár i vám, kteří tak učiníte do konce tohoto roku.

Staršovstvo

Kontakty na zástupce sboru:

Farář Jan Lukáš:	776 029 782	Lukas.Jan@seznam.cz
Kurátor Jan Matějka:	585 436 572	jan.matejka@iol.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 1804603389/0800

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz

Redakční kruh:

Ivana Jenišťová, Jan Lukáš, Jana Vrajová, Noemi Batlová, Petr Marek, Daniel Batla, Laco Švec a Amos Děkaník.
Email: pirnik1@gmail.com

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Miroslav Ryšavý

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Uzávěrka tohoto čísla: 26. 11. 2017

Vyšlo: 3. 12. 2017

Uzávěrka příštího čísla: 15. 1. 2018

<http://www.olomouc.evangnet.cz>